

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce **J. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, o podání žalobce označeném jako „odvolání“ proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 11. 2004, č. j. 17 Cad 9/2004 – 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalované“) ze dne 20. 11. 2003, bylo žalobci přiznáno od 5. 11. 2003 podle § 70 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. (o sociálním zabezpečení) v platném znění, zvýšení důchodu pro částečnou bezmocnost ve výši 464 Kč měsíčně s odkazem na posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek – Místek ze dne 6. 11. 2003, podle něhož zdravotní stav žalobce odpovídá částečné bezmocnosti.

Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem žalobu podanou žalobcem proti tomuto rozhodnutí zamítl a současně vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Vzal za prokázané především posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 25. 3. 2004 a doplňujícím posudkem téže komise ze dne 29. 9. 2004, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalované (20. 11. 2003) nebyl stěžovatel převážně bezmocný (jak v žalobě namítal), ale toliko částečně bezmocný podle § 70 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb. a § 2 odst. 1 vyhlášky č. 284/1995 Sb., neboť potřeboval dlouhodobě pomoc jiné osoby při některých nezbytných životních úkonech, nikoliv však též pravidelnou pomoc, popř. soustavný dohled jiné osoby při hlavních životních úkonech (např. při chůzi nebo při výkonu fyziologické potřeby), jak to předpokládá ustanovení § 2 odst. vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro uznání bezmocnosti převážné. Náleží mu proto nadále od 5. 11. 2003 zvýšení důchodu pro částečnou bezmocnost. Krajský soud zdůraznil, že podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v daném případě 20. 11. 2003.

V uvedeném rozsudku byl žalobce řádně poučen o možnosti podat proti němu kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě s tím, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) na to reagoval podáním, které označil jako „odvolání“ proti rozsudku ze dne 22. 11. 2004 ve věci návrhu na zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost. V něm uvedl, že v mezidobí než soud v této věci rozhodl, mu žalovaná přiznala rozhodnutím ze dne 28. 7. 2004, zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost od 1. 6. 2004. Toto rozhodnutí stěžovatel ke svému podání připojil.

Protože stěžovatel reagoval na doručený rozsudek, ve lhůtě stanovené pro podání kasační stížnosti, výše označeným podáním, v němž přesně označil napadený rozsudek soudu, druhého účastníka sporu, jakož i předmět řízení, dospěl krajský soud k závěru, že toto podání je třeba pokládat za kasační stížnost proti označenému rozsudku a vyzval jej proto usnesením ze dne 27. 12. 2004, č. j. 17 Cad 9/2004 – 35, aby doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat a dále doplnil prostřednictvím svého zástupce údaj o tom, kdy mu byl napadený rozsudek doručen, v jakém rozsahu jej napadá a uvedl důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel byl v usnesení znovu poučen, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení advokátem, nemá-li sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie a současně poučen, že má možnost požádat soud o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů pro uvedené řízení. Byl též poučen, že nepožádá-li si o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, popř. nedoloží do spisu plnou moc advokátu udělenou a nedoplní důvody kasační stížnosti včetně rozsahu napadení rozsudku, bude řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti potvrdila, že dne 28. 7. 2004 vydala nové rozhodnutí, kterým byl žalobci zvýšen důchod od 1. 6. 2004 pro převážnou bezmocnost podle ustanovení § 70 odst. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Sb. o 928 Kč měsíčně. Připomněla, že soudní přezkum se týkal žaloby podané proti rozhodnutí ze dne 20. 11. 2003, kde předmět řízení byl vymezen předchozí žádostí žalobce, přičemž v novém řízení o přiznání zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost rozhodovala žalovaná na základě žádosti uplatněné dne 26. 5. 2004.

Stěžovatel na usnesení – výzvu soudu ze dne 27. 12. 2004, která mu byla podle obsahu spisu doručena dne 11. 1. 2005, v tam stanovené lhůtě jednoho měsíce od doručení (a ostatně ani později až do předložení spisu Nejvyššímu správnímu soudu) nereagoval. Spis byl proto Krajským soudem v Ostravě předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podaném „odvolání“ s poznámkou, že stěžovatel není zastoupen advokátem, přičemž tuto vadu kasační stížnosti se soudu nepodařilo odstranit.

Nejvyšší správní soud předně musel uvážit, zda podání žalobce ze dne 8. 12. 2004 označené jako „odvolání“, je kasační stížností proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 11. 2004, č. j. 17 Cad 9/2004 – 28, či nikoliv. Dospěl k témuž závěru jako Krajský soud v Ostravě, že toto podání je třeba pokládat za kasační stížnost, neboť jím stěžovatel bezprostředně v zákonem stanovené lhůtě reagoval na shora označený rozsudek krajského soudu, v němž byl o možnosti podání opravného prostředku – kasační stížnosti – poučen. Stěžovatel v něm přesně označil napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, označil též druhého účastníka sporu, jakož i předmět řízení – žádost o zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost. Nejvyšší správní soud proto v řízení o uvedeném podání stěžovatele postupoval podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s., tedy jako v řízení o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být v řízení o kasační stížnosti stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Podle 3 odst. téhož ustanovení, nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh mj. též tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V posuzované věci nutno uzavřít, že stěžovatel, který nedoložil, že by sám měl vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující takové zastoupení, ani nepožádal Krajský soud v Ostravě o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. Přitom v usnesení Krajského soudu v Ostravě obsahujícím výzvu k odstranění tohoto nedostatku, byl výslovně upozorněn na to, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení advokátem ve stanovené jednoměsíční lhůtě odstraněn a nebudou-li též doplněny důvody kasační stížnosti, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Protože pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než podání stěžovatele (kasační stížnost), označené jako odvolání odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) a § 105 odst. 2 (za použití § 120) s. ř. s. Pro posouzení věci pak již bylo nerozhodné (druhořadé), že stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoplnil ani chybějící náležitosti kasační stížnosti.

Nad ráme potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud dodává, že vše nasvědčuje tomu, že stěžovatel zřejmě již neměl zájem v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat, když v mezidobí žalovaná jeho další žádosti na zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost vyhověla a toto zvýšení mu přiznala byť od pozdějšího data.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu